

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

L'escola cristiana. Nous mapes d'esperança

Amb motiu del seixantè aniversari de la declaració sobre l'educació del Concili Vaticà II, el papa Lleó ha renovat l'aposta educativa de l'escola catòlica amb el document «Dibuixant nous mapes d'esperança». El Concili Vaticà II remarcà especialment el dret universal a l'educació, un dret pel qual cal no escatimar esforços i dedicació, i alhora insistí que la família és la primera escola per als infants, adolescents i joves i, per tant, n'és la primera i més important responsable. El Concili es feia ressò també del principi de subsidiarietat en aquesta formació, remarcant la importància que sigui una educació integral i que afecti tots els àmbits de la persona: espiritual, intel·lectual, afectiva, física i social.

Vivim en un entorn cultural i educatiu complex, fragmentat, digitalitzat i de fragilitat en la persona humana, aquesta persona que ha de ser sempre el centre de l'acció educativa. El Sant Pare convida a assumir els reptes del moment present amb esperança, confiant en la professionalitat, dedicació i testimoni de la comunitat educativa. «Educar és un acte d'esperança i una passió que es renova perquè manifesta la promesa que veiem en el futur de la humanitat» (n. 3.2).

Anteriorment, el papa Francesc va impulsar l'any 2019 el Pacte Mundial per a l'Educació, assenyalant uns camins a seguir en aquest àmbit: la centralitat de la persona, l'escolta dels infants i joves, la par-

ticipació de la dona, la família com a primera educadora, la inclusió, l'economia i la política al servei de la humanitat i, finalment, protegir la nostra casa comuna. El papa Lleó n'afegeix tres prioritats a tenir en compte, i que, d'alguna manera, responen als reptes del món educatiu en l'actualitat.

En primer lloc, la vida interior, és a dir, ajudar els infants i joves a saber cultivar la vida interior, a generar espais de silenci i d'escolta, a trobar-se amb ells mateixos i amb Déu per tal d'entendre el sentit profund de la seva existència. En segon lloc, educar en el món digital, anteposant la persona humana a l'algoritme i posant al servei del bé comú els avenços tecnològics que poden ajudar a dignificar la vida de les persones i les comunitats, posant al centre l'ésser humà amb la intel·ligència emocional, tècnica, social, espiritual i artificial. I, en tercer lloc, el desarmament i

la pau: educar en la benaurança dels qui posen pau (Mt 5,9), començant per desarmar les paraules i no utilitzar llenguatges violents.

El Sant Pare ens posa al davant uns reptes educatius que es poden assolir des de la perspectiva de l'educació basada en l'humanisme cristià i en els principis de la nostra fe catòlica: «L'escola catòlica és un ambient on s'entrellacen la fe, la cultura i la vida. No és simplement una institució, sinó un ambient viu en què la visió cristiana impregna cada disciplina i cada interacció. Els

educadors estan cridats a una responsabilitat que va més enllà del contracte de treball: el testimoni val tant com la lliçó» (5.2).

Des de les nostres escoles volem treballar en aquesta línia, i vull agrair una vegada més la dedicació dels mestres i professors, i tot el personal que fa de la seva professió una vocació de servei inspirada en l'Evangeli. Animo les famílies a confiar plenament en aquest model educatiu, a confiar-hi i a col·laborar-hi, ja que és necessari que sigui un treball conjunt per a un objectiu conjunt també, que són els infants i joves, els homes i dones de demà. Com ens diu el papa Lleó: «L'educació cristiana és una obra coral: ningú no educa sol. La comunitat educativa és un «nosaltres» on el docent, l'estudiant, la família, el personal administratiu i de servei, els pastors i la societat civil convergeixen per generar vida» (3.1).

ENTREVISTA

Llibertat religiosa i de consciència

LANA A. KAZKAZ

Del 28 al 30 de gener se celebra a Barcelona el III Congrés Internacional sobre Llibertat Religiosa i de Consciència, que convoca la Càtedra de Llibertat Religiosa i de Consciència de Catalunya de l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura. Hi participaran persones provinents d'una vintena de països, que reflexionaran sobre la llibertat religiosa i de consciència com a dret humà fonamental «a partir de les experiències reals i no només des d'enfocaments teòrics», afirma la professora de la URL Lana Kazkaz, coordinadora del Congrés.

En què se centrarà el treball d'aquests tres dies?

Volem analitzar els reptes contemporanis que afronta aquest dret humà fonamental en diferents contextos, desenvolupar eines i metodologies per avaluar les polítiques públiques i prevenir la discriminació i els conflictes. Ho farem tot reforçant la col·laboració entre la recerca acadèmica, els responsables polítics i els actors socials.

Què podem aportar des de Catalunya en la gestió de la diversitat religiosa?

Catalunya pot aportar l'experiència d'un context democràtic plural on la diversitat religiosa forma part de la vida social quotidiana. Des d'aquí es poden compartir models pràctics de diàleg interreligiós, polítiques públiques que garanteixen la neutralitat de l'Estat tot protegint els drets individuals i col·lectius, i iniciatives educatives que promouen el respecte a la llibertat de consciència.

Com valoren la situació internacional en aquest àmbit?

A escala internacional, la situació és desigual i, en molts contextos, preocupant. Tot i que la llibertat religiosa i de consciència és un dret reconegut internacionalment, en nombrosos països augmenten les restriccions legals, administratives o socials, especialment per a minories religioses. Alhora, també es constata un major compromís d'organismes internacionals i de la societat civil en la defensa d'aquest dret.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

De refugiat a catequista

Barcelona és una ciutat de mil cares. Als seus carrers s'hi escolten llengües de tots els racons del món i hi conviuen persones que busquen un futur millor, moltes vegades lluny de la seva terra i dels seus. Entre elles hi ha el Mamadou, un jove d'origen senegalès que va arribar fa uns anys amb una motxilla lleugera i un cor ple d'incertesa. No coneixia ningú, dormia on podia i sobrevivia amb petites feines. Fins que un dia algú el va convidar a entrar a una parròquia del barri: era la parròquia de Sant Pau del Camp de Barcelona on ell i altres joves migrants van ser acollits per la comunitat i alguns, com és el cas del Mamadou, han esdevingut catequistes.

Allà hi van trobar alguna cosa més que un sostre: van trobar una família. El grup de feligresos els va acollir, els va acompanyar en les gestions i els va ajudar a aprendre l'idioma. Apoc a poc, el Mamadou va anar descobrint la fe que movia aquelles persones que el cuidaven sense demanar res a canvi. «Vaig voler saber què els feia ser així —explica—, i vaig descobrir Jesús». Avui, després d'un camí de catequesi i d'integració, el Mamadou ha esdevingut catequista. Amb senzillesa i alegria, ensenya a altres

joves que la fe es viu servint, que l'Evangeli comença quan es deixa de mirar cap a un altre costat.

La seva història és un mirall del que hauria de ser l'Església: una casa oberta, on ningú no se senti estranger, on cada rostre tingui un nom i una història que mereixen ser escoltats. En un temps en què les presses ens fan passar de llarg davant de tanta gent sola i necessitada, el testimoni del Mamadou ens recorda que la fe no es predica només amb paraules, sinó amb gestos concrets d'acolliment i tendresa.

Barcelona, amb la seva diversitat i barreja de cultures, és un terreny fèrtil per a aquest Evangeli viscut. L'anterior Papa ens va convidar a «embrutar-nos les mans» per construir una Església samaritana, capaç d'aturar-se al costat del ferit del camí. Potser el Senyor ens està esperant precisament aquí, en aquesta cara que cada dia creuem sense mirar.

Perquè quan acollim el foraster, servim el mateix Crist. I quan algú com el Mamadou passa de refugiat a catequista, tota l'Església es renova una mica més, tot recordant que l'amor —quan es comparteix— multiplica la vida.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Escuchar, vivir y testimoniar con alegría

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Con el inicio del nuevo año, el papa León XIV ha querido respaldar una iniciativa renovada titulada «Reza con el Papa», con la que trata de que nos unamos a sus intenciones mensuales de oración, desde los amplios horizontes del mundo.

Esta iniciativa da continuidad a la del papa Francisco de compartir las intenciones de oración del Pontífice a través de formatos audiovisuales. Con el uso de un lenguaje adecuado para la oración y nuevos formatos, se desea llegar mejor a los todos los fieles, especialmente en el contexto actual de la comunicación digital.

En su primer video bajo este nuevo formato, el papa León XIV invita a los fieles a rezar con frecuencia con la Palabra de Dios. «Enseñanos a escu-

charte cada día en las Escrituras —reza el Papa—, a dejarnos interpelar por tu voz y a discernir nuestras decisiones desde la cercanía a tu corazón».

Hoy, tercer domingo ordinario celebramos el «Domingo de la Palabra de Dios» instituido por el papa Francisco en el 2019. La expresión bíblica para la celebración de este año está tomada de la carta de san Pablo a los Colosenses: «La palabra de Cristo habite en vosotros» (Col 3,16).

María Santísima bienaventurada porque escuchar la Palabra de Dios y la cumple (cf. Lc 11,28) interceda por nosotros para que escuchemos la Palabra y desde el corazón y con alegría, salgamos al encuentro de los demás, sirvamos y anunciemos la vida.

Lectures de la missa diària i santoral

26. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Tm 1,1-8 / Sl 95 / Lc 10,1-9]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I). Santa Paula (o Pola), viuda, deixebda de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Cîteaux.

27. ■ Dimarts [2Sa 6,12b-15.17-19 / Sl 23 / Mc 3,31-35]. Santa Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535). Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ). Sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. □ Dimecres [2Sa 7,4-17 / Sl 88 / Mc 4,1-20]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i dr. de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

29. ■ Dijous [2Sa 7,18-19.24-29 / Sl 131 / Mc 4,21-25]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). Sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena. Sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Girilani, vg. carmelitana. Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa, 1836-1909), prev., fund. dels Operaris diocesans (OD).

30. ■ Divendres [2Sa 11,1-4a.5-10a.13-17 / Sl 50 / Mc 4,26-34]. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià-Maria Wiaux, rel. La Salle.

31. □ Dissabte [2Sa 12,1-7a.10-17 / Sl 50 / Mc 4,35-41]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa MarceHa, viuda.

1. ■ † Diumenge vinent, IV diumenge de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [So 2,3;3,12-13 / Sl 145 / 1Co 1,26-31 / Mt 5,1-12a]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; sant Brígida d'Escòcia, vg.; beates Maria-Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

Intencions del Sant Pare per al mes de febrer

Preguem perquè els nens que pateixen malalties incurables i les seves famílies rebin l'atenció mèdica i el suport necessari, sense perdre mai la força i l'esperança.

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 8,23b-9,3)

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabulón i de Neftalí, però a la fi dels temps enaltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madián.

Salm responsorial (26)

R. El Senyor m'illumina i em salva.

El Senyor m'illumina i em salva, / ¿qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / ¿qui em pot esfereir? R.

Una cosa he demanat al Senyor, / i la desitjo amb tota l'ànima: / poder viure a la casa del Senyor / vetllar pel seu temple. R.

N'estic cert, fruité en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi. / Espera en el Senyor! R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,10-13.17)

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo soc partidari de Pau», «doncs jo, d'Apol·ló», «jo, de Quefes», «jo, de Crist». ¿Com és això? ¿El Crist està dividit? ¿És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 4,12-23)

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Natzaret, sinó a Cafar-Naüm, vora el llac, a la regió de Zabulón i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabulón i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós». Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop».

Tot vorejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes». Immediatament abandonaren les xarxes i se'n anaren amb ell.

Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se'n anaren amb ell. I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la Bona Nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

Lectura del libro de Isaías (Is 8,23b-9,3)

En otro tiempo, humilló el Señor la tierra de Zabulón y la tierra de Neftalí, pero luego ha llenado de gloria el camino del mar, el otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande; habitaba en tierra y sombras de muerte, y una luz les brilló. Acreciste la alegría, aumentaste el gozo; se gozan en tu presencia, como gozan al segar, como se alegran al repartirse el botín. Porque la vara del opresor, el yugo de su carga, el bastón de su hombro, los quebrantaste como el día de Madián.

Salmo responsorial (26)

R. El Señor es mi luz y mi salvación.

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Una cosa pido al Señor, / eso buscaré: / habitar en la casa del Señor / por los días de mi vida; / gozar de la dulzura del Señor, / contemplando su templo. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,10-13.17)

Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo, que digáis todos lo mismo y que no haya divisiones entre vosotros. Estad bien unidos con un mismo pensar y un mismo sentir. Pues, hermanos, me he enterado por los de Cloe de que hay discordias entre vosotros. Y os digo esto porque cada cual anda diciendo: «Yo soy de Pablo, yo soy de Apolo, yo soy de Cefas, yo soy de Cristo». ¿Está dividido Cristo? ¿Fue crucificado Pablo por vosotros? ¿Fuisteis bautizados en nombre de Pablo? Pues no me envió Cristo a bautizar, sino a anunciar el Evangelio, y no con sabiduría de palabras, para no hacer ineficaz la cruz de Cristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,12-23)

Al enterarse Jesús de que habían arrestado a Juan se retiró a Galilea. Dejando Nazaret se estableció en Cafarnaún, junto al mar, en el territorio de Zabulón y Neftalí, para que se cumpliera lo dicho por medio del profeta Isaías: «Tierra de Zabulón y tierra de Neftalí, camino del mar, al otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que habitaba en tinieblas vio una luz grande; a los que habitaban en tierra y sombras de muerte, una luz les brilló». Desde entonces comenzó Jesús a predicar diciendo: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos».

Paseando junto al mar de Galilea vio a dos hermanos, a Simón, llamado Pedro, y a Andrés, que estaban echando la red en el mar, pues eran pescadores. Les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Y pasando adelante vio a otros dos hermanos, a Santiago, hijo de Zebedeo, y a Juan, su hermano, que estaban en la barca repasando las redes con Zebedeo, su padre, y los llamó. Inmediatamente dejaron la barca y a su padre y lo siguieron. Jesús recorría toda Galilea enseñando en sus sinagogas, proclamando el evangelio del reino y curando toda enfermedad y toda dolencia en el pueblo.

COMENTARI

Pescador d'homes

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

El psiquiatre i escriptor Juan Antonio Vallejo-Nájera, en un dels seus llibres, parla de dos jesuïtes que va conèixer a Filipines. Aquests religiosos, després d'anys de treball missioner, no havien convertit ningú. El doctor els va preguntar si no se sentien dos homes fracassats. I un d'ells li va respondre: «No som dos, som tres, perquè Jesucrist és amb nosaltres». Com podien sentir-se fracassats si atendien pobres, malalts, nens orfes i desamparats?

El cardenal Jean Marie Lustigier, arquebisbe de París, nascut en una família jueva, es va convertir al cristianisme l'any 1940, amb 14 anys d'edat, durant una Setmana Santa a la Catedral d'Orleans. La seva mare va morir al camp d'extermini nazi d'Auschwitz, Polònia, el 1943. El dia de la pressa de possessió de la diòcesi de París, un periodista li va preguntar pel seu programa de govern i va respondre: «el meu programa és que es converteixi l'arquebisbe de París, que soc jo».

La conversió és escoltar Déu i tornar a Ell per mitjà de la nostra consciència. Potser la consciència no ens diu res. Això és greu. Com també ho és que es digui d'algú que «és una persona sense consciència». Hem d'escoltar la veu de Déu que ens crida i ens diu «veniu a mi i us faré pescadors d'homes». Escrutant els signes del temps, descobrim la presència de Déu en la història humana i en la nostra pròpia vida. El Concili Vaticà II, parlant de l'Església, comença descrivint Crist com a llum de les nacions: «Crist és la llum dels pobles. Aquest Sagrat Concili té el viu desig d'anunciar a tota la humanitat l'Evangeli, de difondre la claror de Crist que resplendeix en el rostre de l'Església» (*Lumen Gentium* 1,1).

Com Jesús i els apòstols, com totes les persones gastades per durs treballs però plenes de la saviesa popular que dona el contacte amb els dolors i les alegries més elementals de la vida, també nosaltres descobrim que el lliurament a Déu i al pròisme és el màxim goig. El treball que hem de fer, al que som cridats, és fatigós, comunitari i sinodal. També exigeix paciència, temps, observació, creativitat i astúcia. Cal rescatar la crida de Déu i els orígens de l'Evangeli com ens el presenten els evangelistes: «I anaven per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la Bona Nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia».

VIDA DIOCESANA

Agenda

Del 25 al 31 de gener. Exercicis espirituals per als seminaristes a Caldes de Montbui.

Dilluns 26 de gener, a les 19 h. Pregària per la Unitat dels Cristians a la Catedral de Terrassa.

Dilluns 26 de gener, a les 19 h. Reunió d'ecònoms parroquials a l'església de Sant Esteve de Granollers.

Dimarts 27 de gener, a les 13 h. Reunió del claustre de professors de l'escola Sant Lluís Gonçaga a la Garriga per presentar la carta del papa Lleó sobre l'educació catòlica.

Dimarts 27 de gener, a les 17.30 h. Confirmacions de l'escola Mare de Déu de la Salut a la parròquia de la Santíssima Trinitat a Sabadell.

Dimecres 28 de gener, a les 19 h. Reunió d'ecònoms parroquials a la Puríssima a Sabadell.

Dijous 29 de gener, a les 19.30 h. Presentació del llibre del P. Rodolf Puigdollers i Noblom, *La Paraula de Déu s'ha fet carn. L'Evangeli segons Joan*, a l'església de Santa Maria del Jaire, de la Torreta (La Roca del Vallès). Amb

aquest llibre es conclou el comentari dels quatre evangelis.

Dijous 29 de gener, a les 19.30 h. Conferència «La peregrina Egèria» del Dr. Sebastià Janeras i Vilaró amb motiu de la Setmana de la Bíblia a la parròquia de Sant Josep de Terrassa.

Notícies

Formació sobre el document *Dissenyar nous mapes d'esperança* a les escoles del bisbat. Al llarg dels dies 14 i 16 de gener s'ha iniciat un itinerari de formació sobre el document del papa Lleó, *Dissenyar nous mapes d'esperança*, a tres de les quatre escoles parroquials del bisbat: l'escola Mare de Déu de la Salut de Sabadell, l'escola parroquial Ramon Pont de Terrassa i l'escola Mare de Déu de Montserrat

de Rubí, amb sessions adreçades als claustres per presentar el text i treballar-ne les prioritats educatives. *Dissenyar nous mapes d'esperança* és un document del papa Lleó sobre l'educació cristiana que ofereix orientacions per renovar la tasca de les escoles catòliques. Per completar el recorregut, resta pendent la formació al claustre de l'escola Lluís Gonçaga de la Garriga, que es durà a terme properament.

Reunió de l'equip sinodal diocesà. Dissabte 17 de gener, l'equip sinodal diocesà es va reunir sota la presidència del bisbe Salvador en una sessió de treball amb la participació de Mn. Enric Termes, responsable sinodal de l'Arquebisbat de Barcelona. Després de repassar els documents sinodals i el mètode de la conversa en l'Esperit, es van assenyalar quatre propostes prioritàries que es presentaran als organismes diocesans per impulsar una Església més participativa i centrada en el discerniment comunitari.

Confirmacions

Sant Fèlix de Canovelles, 17 de gener. Una jove, catequista i voluntària en la parròquia.

Santa Engràcia de Montcada, 18 de gener. 9 joves i adults.

A més a més...

L'ordenació de diaques del dia 1 de febrer es podrà seguir a través de YouTube. L'ordenació de 8 diaques es podrà seguir pel canal YouTube a través de l'enllaç que es trobarà a la pàgina web de bisbat: www.bisbat-deterrassa.org

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

La escuela cristiana. Nuevos mapas de esperanza

Con motivo del sexagésimo aniversario de la declaración sobre la educación del Concilio Vaticano II, el papa León ha renovado la apuesta educativa de la escuela católica con el documento «Dibujando nuevos mapas de esperanza». El Concilio Vaticano II remarcó especialmente el derecho universal a la educación, un derecho por el que no hay que escatimar esfuerzos y dedicación, y al mismo tiempo insistió en que la familia es la primera escuela para los niños, adolescentes y jóvenes y, por tanto, es la primera y más importante responsable. El Concilio se hacía eco también del principio de subsidiariedad en esta formación, remarcando la importancia de que sea una educación integral y que afecte a todos los ámbitos de la persona: espiritual, intelectual, afectiva, física y social.

Vivimos en un entorno cultural y educativo complejo, fragmentado, digitalizado y de fragilidad en la persona humana, esa persona que debe ser siempre el centro de la acción educativa. El Papa invita a asumir los retos del momento presente con esperanza, confiando en la profesionalidad, dedicación y testimonio de la comunidad educativa. «Educar es un acto de esperan-

za y una pasión que se renueva porque manifiesta la promesa que vemos en el futuro de la humanidad» (n. 3.2).

Anteriormente, el papa Francisco impulsó en 2019 el Pacto Mundial por la Educación, señalando ya unos caminos a seguir en este ámbito: la centralidad de la persona, la escucha de los niños y jóvenes, la participación de la mujer, la familia como primera educadora, la inclusión, la economía y la política al servicio de la humanidad y, finalmente, proteger nuestra casa común. El papa León añade tres prioridades a tener en cuenta y que, de algún modo, responden a los retos del mundo educativo en la actualidad.

En primer lugar, la vida interior, es decir, ayudar a los niños y jóvenes a saber cultivar la vida interior, a generar espacios de silencio y de escucha, a encontrarse consigo mismos y con Dios para entender el sentido profundo de su existencia. En segundo lugar, educar en el mundo digital, anteponiendo la persona humana al algoritmo y poniendo al servicio del bien común los avances tecnológicos que pueden ayudar a dignificar la vida de las personas y las comunidades, poniendo en el centro al ser humano. Y, en tercer

lugar, el desarme y la paz: educar en la bienaventuranza de quienes ponen paz (Mt 5,9).

El Santo Padre nos pone delante unos retos educativos que se pueden alcanzar desde la perspectiva de la educación basada en el humanismo cristiano y en los principios de nuestra fe católica: «La escuela católica es un ambiente donde se entrelazan la fe, la cultura y la vida. No es simplemente una institución, sino un ambiente vivo en el que la visión cristiana impregna cada disciplina y cada interacción. Los educadores están llamados a una responsabilidad que va más allá del contrato de trabajo: el testimonio vale tanto como la lección» (5.2).

Desde nuestras escuelas queremos trabajar en esta línea, y quiero agradecer una vez más la dedicación de maestros y profesores, y de todo el personal que hace de su profesión una vocación de servicio inspirada en el Evangelio. Animo a las familias a confiar plenamente en este modelo educativo, a confiar y a colaborar, ya que es necesario que sea un trabajo conjunto para un objetivo conjunto también, que son los niños y los jóvenes, los hombres y mujeres del mañana.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

